

Jakie czasy opisuje Apokalipsa św. Jana według nauk Towarzystwa Strażnica?

dodane: 2025-03-24

Apokalipsa wg św. Jana to księga, którą Towarzystwo Strażnica i Świadkowie Jehowy szczególnie lubią interpretować. Uważają, że tylko oni znaleźli klucz do jej zrozumienia. Problem w tym, że ta organizacja kilka razy zmieniała swoje zrozumienie tej księgi. Artykuł nasz skrótowo opisuje historię tych zmian.

Jakie czasy opisuje Apokalipsa św. Jana według nauk Towarzystwa Strażnica?

Na początku informujemy, że artykuł nasz składa się z następujących rozdziałów:

Wypełnienie proroctw Apokalipsy od I wieku

Wypełnienie proroctw Apokalipsy od roku 1879

Wypełnienie proroctw Apokalipsy od roku 1914

Kiedy może nastąpić przyszłe wypełnienie proroctw Apokalipsy według Świadków Jehowy?

Świadkowie Jehowy mają specyficzną interpretację Apokalipsy św. Jana. Właściwie z ich wypowiedzi wynika, że ta księga została napisana wyłącznie dla nich. Podobny sposób komentowania Apokalipsy prezentują Adwentyści Dnia Siódmego („ukonstytuowanie” w 1863 r.), jednak w przeciwieństwie do Towarzystwa Strażnica (rejestracja 1884 r.), rzadziej zmieniają interpretację tej księgi.

Na początek zacytujemy wypowiedź Świadków Jehowy na temat Nowego Testamentu, zwanego przez nich *Chrześcijańskimi Pismami Greckimi*. Wynika z niej, że ta część Biblii została napisana wyłącznie z myślą o pomazańcach (144 000) należących do tej organizacji:

„Z kolei Pisma Greckie powstały głównie dla »Izraela Bożego«, czyli namaszczonej braci Chrystusa i duchowych synów Bożych. Nie oznacza to bynajmniej, że nie-Izraelici nie mogli odnosić pożytku ze studiowania Pism Hebrajskich. Podobnie chrześcijanie, którzy nie są namaszczeni duchem świętym, czerpią niezmiernie korzyści z analizowania i trzymania się rad zawartych w Chrześcijańskich Pismach Greckich” (*Strażnica* 15.01 2008 s. 22).

Z innej wypowiedzi Świadków Jehowy wynika, iż Apokalipsa, czyli Objawienie, też napisana została, jak cały Nowy Testament, dla tych pomazańców (namaszczonych). Natomiast kolejny tekst mówi, że księga ta nie została napisana „dla ogółu ludzi”, ale „tylko dla nas”, to znaczy głosicieli Towarzystwa Strażnica:

„Całe Objawienie jest zaadresowane przede wszystkim do namaszczonych chrześcijan, którzy będą zamieszkiwać Nowe Jeruzalem” (*Wspaniały finał Objawienia bliski!* 1993 s. 318).

„Księga Objawienia - jakie znaczenie ma dla ciebie (...) Tak więc treść tej księgi nie jest przeznaczona dla ogółu ludzi, tylko dla nas - oddanych sług Boga. Dlatego nie powinniśmy być zaskoczeni, że bierzemy udział w spełnianiu się proroctw z tej fascynującej księgi” (*Strażnica* maj 2022 s. 2).

To nie są nowe poglądy Świadków Jehowy na temat Apokalipsy. Podobnie twierdził już C. T. Russell (1852-1916), prezes Towarzystwa Strażnica w latach 1884-1916:

„Ludzkość zawsze fałszywie pojmowała plan Boski [ang. *Divine Plan*]; albowiem Bóg w swojej mądrości chce aby go nie rozumiano. Prawdy zapisane w księdze Objawienia nie są ani dla świata, ani też dla nominalnych Chrześcian, ale dla Kościoła - dla Ciała Chrystusowego, dla poświęconych (...) Dla tych poznanie stanie się »pokarmem na czas słuszny«.” (*Walka Armageddonu* 1919 s. III [ang. 1912 s. II-III]).

Ten ukryty przez Boga „Boski Plan” odkrył Russell. Napisał wtedy w roku 1886 tom pt. *Plan Wieków*, któremu w roku 1902 zmienił tytuł na *Boski Plan Wieków*.

Jak widać, Świadkowie Jehowy przekonani są, że to oni biorą „udział w spełnianiu się proroctw z tej fascynującej księgi”. To znaczy, iż księga ta została napisana tylko dla ludzi żyjących w XX i XXI wieku!

W artykule naszym ukazujemy, jak Towarzystwo Strażnica doszło do poglądu, że Apokalipsa jest księgą napisaną tylko dla naszych dni i wyłącznie dla Świadków Jehowy.

Dotychczas organizacja ta miała trzy interpretacje tego, od kiedy spełniają się proroctwa Apokalipsy i właśnie je poniżej opisujemy:

od I wieku;

od roku 1879;

od roku 1914.

Świadkowie Jehowy zdają się unikać ujawnienia faktu, że w przeszłości istniały u nich trzy różne interpretacje tego zagadnienia. Jak można zauważyć, wspominają jedynie dwie z nich:

„Księga Objawienia znajduje swoje rozstrzygające spełnienie, odkąd rozpoczął się »dzień Pański«, to znaczy od roku 1914, a nie - jak sądzili dawniej - w ciągu całych dziejów zboru chrześcijańskiego od czasów apostoelskich po dzień dzisiejszy...” (*Strażnica* Rok CIII [1982] Nr 18 s. 17-18).

Wypełnienie proroctw Apokalipsy od I wieku

Russell nie zdążył napisać siódmego tomu *Wykładów Pisma Świętego* (1886-1904), który miał zawierać między innymi szczegółowy komentarz do Apokalipsy. Zresztą, jak sam przyznał, nie miał „klucza” do napisania tego dzieła. Oto jego ostatnie wypowiedzi na ten temat z roku 1916:

„Pytanie (1916). – *Ponieważ było dyskutowane Objawienie we wczorajszym programie, czy mamy rozumieć, że nadszedł czas na wyrozumienie Objawienia?* (...)

Odpowiedź. – (...) Lecz są pewne rzeczy w Objawieniu, których ja nie rozumiem i dla tej przyczyny nie piszę Siódmego Tomu, w którym nie życzę sobie podawać żadnych zgadywań.

Kiedykolwiek napiszę Siódmy Tom na podstawie Księgi Objawienia, to muszę posiadać zadowalniające wyrozumienie tego co nauczane jest w tej Księdze. Do tego czasu nie będę go pisał” (*Co kaznodzieja Russell odpowiadał na zadawane jemu liczne pytania* 1947 [ang. 1917] s. 550).

„Wierzę iż w słusznym czasie Pan udzieli nam klucza który otworzy tę księgę. W międzyczasie będziemy odpoczywać. Siódmy tom otrzymacie tak prędko, jak Pan udzieli nam wyrozumienia księgi Objawienia. Jeżeli Pan poda to przez kogoś innego, bardzo dobrze, lecz ja nie wydam niczego prędzej aż będę pewnym” (*Co kaznodzieja Russell odpowiadał na zadawane jemu liczne pytania* 1947 [ang. 1917] s. 549-550).

„SIÓDMY TOM – Ostatnie Orzeczenie Pastora Russell’a.

Pytanie (1916). – (*Zadane przez Br. Sturgeon kilka godzin przed śmiercią Pastora Russell’a*). – A co odnośnie Siódmego Tomu?

Odpowiedź. – Kto inny może go napisać (*Co kaznodzieja Russell odpowiadał na zadawane jemu liczne pytania* 1947 [ang. 1917] s. 551).

W roku 1917 Towarzystwo Strażnica wydało zapowiadany siódmy tom *Wykładów*:

„Mimo szczerých chęci brat Russell nie zdążył napisać tego tomu. Kiedy umarł, Komitet Wykonawczy Towarzystwa upoważnił dwóch jego współpracowników, Clayтона J. Woodwortha i George’a H. Fishera, do przygotowania tej książki, będącej komentarzem do Księgi Objawienia, Pieśni nad Pieśniami oraz Księgi Ezechiela. Częściowo oparli się oni na tym, co o tych księgach napisał Russell, i uzupełnili to innymi komentarzami i wyjaśnieniami” (*Świadkowie Jehowy – głosiciele Królestwa Bożego* 1995 s. 67).

Dzieło to miało tytuł *Dokonana Tajemnica* i zawierało komentarz do Apokalipsy, który opisywał „rozstrzygające spełnienie, (...) w ciągu całych dziejów zboru chrześcijańskiego od czasów apostołskich po dzień dzisiejszy...” (*Strażnica* Rok CIII [1982] Nr 18 s. 17-18).

W komentarzu rzeczywiście pojawiają się odniesienia do wydarzeń i postaci od I wieku aż po czasy Russella. Wymieniono też siedmiu „aniołów” z Ap 2-3, wyznaczonych na opiekunów dla poszczególnych epok:

„*Siedmiu Posłańców Kościoła*

Św. Paweł (...) Św. Jan (...) Aryusz (...) Waldo (...) Wyclife (...) Luter (...) Russell” (*Dokonana Tajemnica* 1925 [ang. 1917, 1927] s. 74 [przy każdym imieniu czy nazwisku umieszczono ilustrację danej osoby]). Patrz też *Strażnica* 15.06 1925 s. 181.

„Zboru Efezkiego. — Pierwszy wiek Kościoła zaczął się na Zielone Świątki, na wiosnę, R. P. 33, a zakończył się na wiosnę, R. P. 73” (*Dokonana Tajemnica* 1925 [ang. 1917, 1927] s. 25).

„Kościołowi okresu Smyrnejskiego (od roku 73 do roku 325) i Pergamos (od roku 325 do 1160) nic nie było wspomniane o wtórem przyjsciu Chrystusa; zaś do Kościoła z okresu Tyjatyrskiego (od 1160 do roku 1378) było powiedziane: »Co macie, trzymajcie aż przyjdę«. Kościołowi z okresu Sardziech (od 1378 do 1518) było powiedziane. – »Jeśli tedy czuć nie będziesz przyjdę na cię jako złodziej, a nie zrozumiesz, której godziny przyjdę na cię.« Kościołowi z okresu Filadelfijskiego (1518 do 1874)” (*Dokonana Tajemnica* 1925 [ang. 1917, 1927] s. 58).

„I do Laodycei. — Okres Kościoła podczas Wtórej Obecności Chrystusa” (*Dokonana Tajemnica* 1925 [ang. 1917, 1927] s. 18).

„Jesień 1874 R. P. – Wtóre Przyjście Chrystusa” (*Dokonana Tajemnica* 1925 [ang. 1917] s. 68).

„O siedmiu epokach, opisanych w poprzednich dwóch rozdziałach, kończących się szczególnie w R. P. 73, 325, 1160, 1378, 1518, 1874 i 1918” (*Dokonana Tajemnica* 1925 [ang. 1917] s. 83; wykres patrz s. 73).

Tom ten odnosi się również do innych dat (np. 1920, 1921, 1925, 1931), które w tamtym czasie znajdowały swoje potwierdzenie w wymiarach Wielkiej Piramidy, od 4127 roku przed Chr. (Upadek Adama) po:

„Jesień 2875 R. P. Zupełność Restytucji.

Jesień 2914 R. P. Panowanie przywrócone rodzajowi ludzkiemu” (*Dokonana Tajemnica* 1925 [ang. 1917] s. 68).

To, że tom ten wydawano w latach 1917-1927 nie oznaczało, iż w tych latach w czasopiśmie *Strażnica* nie zmieniano interpretacji niektórych fragmentów Apokalipsy. Na przykład w roku 1925 zmieniono komentarz do Ap 12:

„Według wyjaśnienia podanego w *Dokonanej tajemnicy* niewiastą z 12 rozdziału Księgi Objawienia był »pierwotny Kościół«, smokiem – »pogańskie cesarstwo rzymskie«, a synem mężczyzną – »papiestwo«” (*Świadkowie Jehowy – głosiciele Królestwa Bożego* 1995 s. 79).

„»Narodziny narodu« – to tytuł frapującego artykułu zamieszczonego w *Strażnicy* z 1 marca 1925 roku. Podano w nim dokładniejsze wyjaśnienie 12 rozdziału Księgi Objawienia, ale niektórym trudno było je przyjąć. Symboliczne postacie wspomniane w tym rozdziale Księgi Objawienia objaśniono następująco: rodząca »niewiasta« (w. 1 i 2) to »[niebiańska] organizacja Boża«...” (*Świadkowie Jehowy – głosiciele Królestwa Bożego* 1995 s. 78).

Wypełnienie prorocत्व Apokalipsy od roku 1879

W roku 1930, trzy lata po zakończeniu dodruków siódmego tomu (wydawanych w latach 1917-1927), Towarzystwo Strażnica opublikowało nowy komentarz do Apokalipsy:

„Już w roku 1917 Towarzystwo Strażnica wydało książkę *Dokonana Tajemnica*, w której werset po wersecie omówiono Księgę Ezechiela i Objawienie. W miarę rozwoju wydarzeń światowych spełniających proroctwa biblijne opracowano dwutomowe dzieło pod tytułem *Światło*, opublikowane w 1930 roku, a będące zaktualizowanym studium Objawienia” (*Wspaniały finał Objawienia bliski!* 1993 s. 8).

W roku 1931 reklamowano tę książkę, jako pochodzącą od Boga, choć napisał ją prezes Towarzystwa Strażnica J. F. Rutherford (1869-1942):

„Obecnie odbiło się na mnie głębokie przekonanie, że żadne ludzkie stworzenie nie jest autorem »Światła«. Że żaden człowiek nie mógł napisać tej książki – i też żaden jej nie napisał. (...) Bracie! – byłeś jedynie użyty za narzędzie do sporządzenia »Światła«. Jehowa jest autorem tegoż pisma, tak jako jest tam wymienione. (...) Czy pismo to wyjaśnia Biblię? Tak jest ono prawdziwym wyjaśnieniem” (*Strażnica* 01.07 1931 s. 208 [ang. 01.04 1931 s. 111]). [To wypowiedź J. A. Bohneta, który w pewnym okresie był członkiem zarządu Towarzystwa Strażnica]

Rzeczywiście książka ta zerwała z opisywaniem różnych epok istnienia chrześcijaństwa, a jako główną datę wyznaczono rok 1879! Dlaczego ta data? Ponieważ wtedy rozpoczęto wydawać czasopismo *Strażnica*. W roku 1928 odrzucono wiarę w Wielką Piramidę i dlatego ją też wspomniano w roku 1930:

„Istnieje szereg przyczyn, dla których te »siedem zborów« nie mogą się odnosić do okresów czasu zborów od apostołów do czasu teraźniejszego” (*Światło* 1930 t. I, s. 14).

„Szczególnem błogosławieństwem, jakie przypadło w udziale ostatkowi, jest odcyfrowanie tajemniczego pisma księgi Objawienia; również inni miłujący sprawiedliwość, którzy słyszą, a co usłyszeli, przestrzegają, zostaną błogosławieni. Tacy natomiast, którzy nienawidzą karania i którzy zarzucili za siebie Słowo Pańskie, oraz którzy ujmują od Boskiego Słowa Objawienia, lub do niego dodawają – przez dołączenie znaków jak o piramidzie w Gizeh – nie otrzymają wyrozumienia. »Wszyscy niezbożni nie rozumieją, ale mądrzy rozumieją« – Psalm 50:17; Daniela 12:10; Objawienie 22:19.

Okres czasu, w którym się wypełnia proroctwo Objawienia, zaczyna się widocznie w roku 1879 i trwać będzie do czasu zupełnego wejścia w życie Królestwa Bożego. Było to mniej więcej w roku 1879, kiedy zaczęto rozumiewać wtórą obecność Pańską i kiedy te i inne prawdy poczęły się ukazywać w »Strażnicy«, które to czasopismo odtąd było środkiem do udostępnienia prawdy tym, którzy miłują Pana” (*Światło* 1930 t. I, s. 12).

Te same słowa z roku 1930 powtórzono w *Strażnicy* z 1938 roku (patrz *Strażnica* 15.08 1938 s. 255 [ang. 15.12 1936 s. 382]) oraz w drugim czasopiśmie z tego roku, z którego cytujemy fragment:

„Okres czasu, w którym proroctwo Objawienia się wypełnia, wziął swój

początek zdaje się mniej więcej w roku 1879 i trwać będzie aż do zupełnego zapanowania Królestwa. Było to mniej więcej w roku 1879, gdy »Strażnica« zaczęła omawiać wtórą obecność Pana. Od tego czasu pismo to było środkiem do przekazywania prawdy tym, którzy miłują Pana! Wszyscy miłujący Boga nade wszystko wierzą, że »Strażnica« została założona i utrzymała się z łaski i mocy Pana. Czas zrozumienia przepowiedni Objawienia siłą rzeczy przypaść musi na czas po przyjsciu Pana do swojej świątyni” (*Nowy Dzień* 01.05 1938 s. 651).

Inne źródło także wskazywało, że „zборы” z Ap 2-3 to zgromadzenia od roku 1879:

„»Siedm zborów« przedstawiło warunek lub stan, który się okazywał w tym samym czasie po wszystkich zgromadzeniach. Poselstwo do »siedmiu zborów« zaczęło się stosować od roku 1879 po Chr.” (*Strażnica* 15.09 1938 s. 285 [ang. 15.01 1938 s. 30]).

Pogląd dotyczący roku 1879 podtrzymywany był prawdopodobnie do roku 1952. Wydaje się, że nie zmieniła go żadna publikacja. Nie wskazuje na to ani angielski skorowidz obejmujący publikacje z lat 1930–1985, ani fakt, że aż do lat 60. XX wieku nie wydano żadnego nowego komentarza do Apokalipsy.

To, że przez wiele lat obowiązywał komentarz z roku 1930, nie oznacza, iż w tym czasie nie zmieniano wykładni Apokalipsy.

Przykładowo, gdy w roku 1932 odrzucono naukę o zbawieniu Żydów jako narodu, usunięto fragment o nich z książki *Światło* zamieszczony w odcinkach w *Strażnicy*:

„Od roku 1914 przebieg wypełnienia się Boskich prorocत्व wskazał, że rozpoczął się koniec złego świata, a mianowicie wraz z wojną światową, z głodami, morami, trzęsieniami ziemi, rewolucjami, powrotem żydów do Palestyny i późniejszym ogólnem uciemieniem i bezradnością narodów świata. To świadectwo o wypełnieniu się prorocत्व Bożych w wyraźny sposób dane zostało panującym mocarstwom świata...” (*Światło* 1930 t. I, s. 139).

W angielskiej *Strażnicy* z roku 1939 w tym fragmencie wstawiono kropki [...] zamiast słów *the return of the Jews to Palestine*:

His righteous government, which shall establish God's will on earth ; that beginning with 1914 divine prophecy in the course of fulfillment gave testimony that the end of the evil world had begun in this, to wit, the World War, famine, pestilence, earthquakes, revolutions, . . . and later followed by general distress and perplexity of the nations of the world ; that, this testimony of the fulfillment of the divine prophecy having been plainly given to the governing powers of the world... (ang. *Strażnica* 15.07 1939 s. 220).

Również inne nauki z tego komentarza były zmieniane. Jeszcze w roku 1938 Jezusa nazywano w nim „Alfą i Omegą”:

„Pan Jezus odniósł się do Jana w swoim dniu i rzekł do niego, mówiąc: »Jam jest Alfa i Omega, on pierwszy i ostatni; a co widzisz, napisz w księgi...« -

Objawienie 1:1, 11" (*Strażnica* 15.09 1938 s. 284 [ang. 15.01 1938 s. 30]).

„Władca ziemi, Chrystus Jezus, teraz przebywa w świątyni przy sprawowaniu sądu w imieniu Jehowy (...) W ten sposób klasa sługi podziwia go w świątyni według symbolicznej wizji: »Byłem w zachwyceniu ducha w dzień Pański i słyszałem za sobą głos wielki jak trąby, mówiący: Jam jest Alfa i Omega, on pierwszy i ostatni... « - Objawienie 1:10-20" (*Strażnica* 15.08 1938 s. 255 [ang. 15.12 1936 s. 382]).

Jednak już od roku 1952 tylko Jehowa w nauce Świadców Jehowy jest „Alfą i Omegą” (patrz ang. *Strażnice*: 15.04 1952 s. 242; 01.01 1953 s. 31):

„Jezus Chrystus nigdy nie twierdził, iż jest »Alfą i Omegą«, Bogiem, Stworzycielem wszechświata” (*Strażnica* Rok CI [1980] Nr 4 s. 19).

Książka *Światło* uczyła, że „wielka rzesza” (Ap 7:9), to druga klasa niebiańska i tak nauczano jeszcze pod koniec roku 1934:

„W roku 1930 ukazała się dwutomowa książka *Światło*; zawierała ona szczegółowy komentarz do całej księgi Objawienia, ale nadal uznawano tam »wielki lud« z Objawienia 7:9-17 za klasę zrodzonych z ducha wierzących chrześcijan, z których każdy po męczeńskiej śmierci w Armagedonie »dostąpi życia jako stworzenie duchowe«, jednak drugorzędne w stosunku do Oblubienicy Chrystusa. (Tom 1, strony 91-97). Z tego też względu nie zwracano specjalnej uwagi na ziemską klasę »owiec«, to jest »drugich owiec« (...) 15 listopada 1934 r. spod pras drukarskich towarzystwa wyszła w Brooklynie książka pt. *Jehowa*, na str. 182 jeszcze znalazło wyraz przekonanie o istnieniu drugorzędnej klasy duchowej” (*Strażnica* Nr 1, 1967 s. 8, 9).

Dopiero latem 1935 roku rozpoczęto nauczać, że „wielka rzesza” to „drugie owce”, to klasa ziemska, a nie drugorzędna niebiańska (patrz *Strażnica* Nr 1, 1967 s. 9).

Interesujące jest to, że gdy w latach 1937-1942 publikowano w *Strażnicy* treść książki *Światło* w odcinkach, to opuszczono cały fragment dotyczący „wielkiej rzeszy” z Ap 7:9. Zamieszczono w zamian ‘skorygowane’ opracowanie na ten temat (patrz *Światło* 1930 t. s. 91-97; ang. *Strażnica* 01.04 1939 s. 109-111).

Wypełnienie prorocत्व Apokalipsy od roku 1914

W roku 1963 i 1969 Towarzystwo Strażnica wydało dwa tomy komentarzy do Apokalipsy:

„W miarę rozwoju wydarzeń światowych spełniających proroctwa biblijne opracowano dwutomowe dzieło pod tytułem *Światło*, opublikowane w 1930 roku, a będące zaktualizowanym studium Objawienia. Niemniej ‘światłość dalej wschodziła sprawiedliwemu’, toteż w roku 1963 Towarzystwo wydało książkę „*Babylon the Great Has Fallen!*” *God’s Kingdom Rules!* (»Upadł Babilon Wielki!« Panuje Królestwo Boże!). (...) Ponieważ ‘na drodze sprawiedliwych’ światło świeciło »coraz jaśniej«, zwłaszcza jeśli chodzi o działalność zborową, więc w roku 1969 ukazało się kolejne opracowanie: „*Then Is Finished the Mystery of God*” (»Wtedy dokona się

tajemnica Boża»), w którym na 384 stronach przeanalizowano pierwsze 13 rozdziałów Objawienia” (*Wspaniały finał Objawienia bliski!* 1993 s. 8).

Komentarze te nigdy nie zostały wydane w języku polskim. Jednak parafrazę książki z roku 1963 wydano w 83 odcinkach w *Strażnicy* w latach 1965-1969.

Oznakowano artykuły te (na końcu tekstu) literami i cyframi od B-1 do B-83 (pierwsze numery nie miały oznakowania, dopiero od B-5 w *Strażnicy* Nr 15, 1965 s. 10 zastosowano oznakowanie).

Tekst ten zaczęto publikować w *Strażnicy* Nr 11, 1965 s. 8-11, a zakończono w *Strażnicy* Nr 14, 1969 s. 9-11.

Na zakończenie cyklu napisano:

„(Jest to ostatni z serii osiemdziesięciu trzech artykułów omawiających doniesienie biblijne o Babilonie Wielkim, który przez długi czas okryty był tajemnicą, ale w świetle Słowa Bożego i faktów spełniających proroctwa został obecnie wyjawiony. Cały ten temat wyłuszczone jest w 704-stronicowej książce Towarzystwa Strażnica, dotychczas w języku polskim niedostępnej, a noszącej tytuł: *„Babylon the Has Fallen! God's Kingdom Rules!”* (»Upadł Babilon Wielki« – panuje Królestwo Boże!)” (*Strażnica* Nr 14, 1969 s. 11).

Jednak nie te książki po raz pierwszy poinformowały Świadków Jehowy, od kiedy znajdują wypełnienie proroctwa Apokalipsy.

Już w roku 1952 i 1958 poinformowano, że dzieje się to nie od roku 1879, jak uczono, ale od 1914:

„(...) z księgi Objawienia, który opisuje Janową wielką wizję o dniu Jehowy, w jakim znajdujemy się teraz od roku 1914” (*Strażnica* Nr 17, 1952 s. 8 [ang. 15.04 1952 s. 248]).

„Od czasu narodzin Królestwa Bożego, które w roku 1914 nastąpiły w niebie, znaleźliśmy się w »dniu Pańskim«. Obrazy widziane przez Jana w wizji przeniosły go do naszych dni, tak iż mógł napisać: »Przez inspirację dostąpiłem tego, że byłem w dniu Pańskim, i usłyszałem za sobą silny głos, podobny głosowi trąby, mówiący: ‘Co widzisz, napisz w zwój i poślij go do siedmiu zborów: w Efezie i w Smyrnie, i w Pergamonie, i w Tiatyrze, i w Sardes, i w Filadelfii, i w Laodycei’«.” (*Strażnica* Nr 8, 1958 s. 9 (ang. 15.01 1958 s. 48).

Patrz też *„Then Is Finished the Mystery of God”* 1969 s. 104 – „Oznaczałoby to symboliczne »siedem zborów« lub wszystkie takie zbory istniejące od roku 1914 n.e., kiedy to rozpoczął się »dzień« Pana Jezusa Chrystusa”.

Zauważmy, w roku 1952 czas od roku 1914 nazywano „dniem Jehowy”, a w roku 1958 już „dniem Pańskim” (Pana Jezusa).

Ta nauka podtrzymywana jest do dziś, ale w roku 1988 wydano też nowy komentarz do Apokalipsy (ed. polska 1993 r.):

„Następne uściślenia zawarto w publikacjach *„Upadł Babilon Wielki!” Panuje Królestwo Boże!* (1963) oraz *„Wtedy dokona się tajemnica Boża”* (1969; obie te książki nie ukazały się po polsku). Niemniej prorocza Księga Objawienia wymagała

dalszych badań. I rzeczywiście rozbłysło jeszcze jaśniejsze światło, gdy w roku 1988 wydano książkę *Wspaniały finał Objawienia bliski!* Istotne znaczenie w tym stopniowym nasilaniu się światła ma okoliczność, iż proroctwa z Objawienia dotyczą »dnia Pańskiego«, trwającego od roku 1914 (Objawienie 1:10). Dlatego też w miarę upływu tego okresu księga ta miała być rozumiana coraz lepiej” (*Strażnica* Nr 10, 1995 s. 21).

„Jeszcze ważniejszym powodem opublikowania tej książki jest konieczność dotrzymania kroku obecnemu zrozumieniu prawdy. Jehowa nieustannie zlewa coraz więcej światła (...) Nie twierdzimy, że wyjaśnienia zamieszczone w tej książce są nieomyłne” (*Wspaniały finał Objawienia bliski!* 1993 s. 7-9).

„Siedem zborów wyobraża namaszczonych chrześcijan po roku 1914, a udzielone rady w zasadzie dotyczą wszystkich zborów ludu Bożego na ziemi. Dlatego śmiało można powiedzieć, że Jehowa za pośrednictwem swego Syna aktywnie prowadzi swój lud” (*Strażnica* 15.04 2012 s. 29).

„Po drugie, powinniśmy interesować się proroctwami z Księgi Objawienia ze względu na okres, w którym się spełniają. Sędziwy apostoł Jan wskazał na ten okres, kiedy powiedział: »Pod wpływem ducha znalazłem się w dniu Pańskim« (Obj. 1:10). Zapisał te słowa około 96 roku n.e. »Dzień Pański« był wtedy jeszcze odległy (Mat. 25:14, 19; Łuk. 19:12). Zgodnie z proroctwami biblijnymi rozpoczął się w roku 1914, kiedy Jezus został Królem w niebie. Od tego roku zaczęły się spełniać proroctwa z Księgi Objawienia dotyczące ludu Bożego. Rzeczywiście, żyjemy teraz w »dniu Pańskim«!” (*Strażnica* maj 2022 s. 2-3).

Oczywiście komentarz do Apokalipsy z roku 1993 (ang. 1988) został już zmieniony. Po roku 2000 naniesiono wiele poprawek ‘korygujących’ wykładnię tej księgi biblijnej.

W roku 2006 nakazano nanieść liczne zmiany w tej książce (patrz *Zmiany w książce Wspaniały finał Objawienia bliski! – Nasza Służba Królestwa* Nr 9, 2006 s. 3-6).

Oto przykład takiej zmiany:

„Poniżej podano zmiany, które należy wprowadzić w książce *Wspaniały finał Objawienia bliski!*, opublikowanej w roku 1988 (wydanie polskie: 1993). (...) s. 143, zmienić śródtytuł: Nowożytna plaga szarańczy” (*Nasza Służba Królestwa* Nr 9, 2006 s. 4).

Poprzedni „śródtytuł”:

„Plaga w XX wieku” (*Wspaniały finał Objawienia bliski!* 1993 s. 143).

Jeszcze w 1993 roku Świadkowie Jehowy uważali, że to oni są „nowożytną plagą szarańczy”, która głosiła złym ludziom swoje poselstwo, a ten zły świat zakończy się w XX wieku.

Wiek XX przeminął, więc w 2006 roku zmieniono nieaktualny już „śródtytuł”. Zresztą Świadkowie Jehowy piszą, że w roku 1988 prześledzili wydarzenia XX wieku, nie przypuszczając nawet, że może nastać XXI wiek:

„Prześledzono też wydarzenia XX wieku stanowiące spełnienie tych prorocत्व. Wyniki owej pracy opublikowano w roku 1988 na kartach pasjonującej książki *Wspaniały finał Objawienia bliski!*” (*Świadkowie Jehowy – głosiciele Królestwa Bożego* 1995 s. 148).

Inny przykład dotyczy niewidzialnej inspekcji Jezusa na ziemi. W roku 1993 pisano, że rozpoczęła się ona w roku 1918.

Natomiast po 20 latach, w roku 2013, stwierdzono, że inspekcja zaczęła się w roku 1914:

„Kiedy w roku 1918 Jezus rozpoczął inspekcję, duchowieństwo chrześcijaństwa najwyraźniej zostało osądzone niepomyślnie. (...) W roku 1919 chrześcijaństwo wraz z całym światowym imperium religii fałszywej zupełnie straciło uznanie Boże” (*Wspaniały finał Objawienia bliski!* 1993 s. 32).

„Aby to ustalić, w roku 1914 Jezus rozpoczął inspekcję duchowej świątyni. Przegląd ten i dzieło oczyszczania obejmowały pewien okres – od roku 1914 do początków roku 1919 [3]” (*Strażnica* 15.07 2013 s. 11).

„[3] Jest to zrewidowane zrozumienie. Wcześniej sądziliśmy, że inspekcja Jezusa odbyła się w roku 1918” (jw. s. 14).

Kolejny przykład zmiany. W komentarzu tym z roku 1993 uczono, że „wszystkie dowody” wskazują na to, iż umierający Świadkowie Jehowy z klasy pomazańców od 1918 roku niewidzialnie zmartwychwstają. Jednak od 2007 roku zaczęto nauczać, że zmartwychwstanie to następuje jedynie „prawdopodobnie”:

„Wszystkie dowody wskazują na to, że owo zmartwychwstanie niebiańskie rozpoczęło się w roku 1918...” (*Wspaniały finał Objawienia bliski!* 1993 s. 103).

„1918: (...) prawdopodobnie rozpoczyna się zmartwychwstanie niebiańskie” (*Skorowidz do publikacji Towarzystwa Strażnica 2001-2010*, 2011 s. 103).

Takich zmian, zarówno przed rokiem 2006, jak i po nim, było więcej. Przykładowo skorowidz do publikacji Świadków Jehowy wymienia jedną ze zmian z roku 2014: *‘dwaj świadkowie’ (Obj 11:3-12): (...) lepsze zrozumienie (2014): w14 15.11 30.*

Powyżej omówiliśmy ogólnie zmiany czasu wypełniania się prorocत्व Apokalipsy według nauczania Towarzystwa Strażnica. Podaliśmy trzy wykładnie. Jednak, gdy weźmie się pod uwagę nie całą Apokalipsę, a tylko jej części, to zmian jest o wiele więcej. Przykładowo znaleźliśmy aż siedem różnych okresów dla siedmiu kościołów z Ap 2-3. Opisaliśmy to szczegółowo w artykule pt. *Siedem kościołów z Apokalipsy 2-3 w różnych interpretacjach Towarzystwa Strażnica i Adwentystów Dnia Siódmego.*

Inne wykładnie z Apokalipsy i ich zmiany opisaliśmy w poniższych artykułach:

Aniołowie z Apokalipsy w interpretacji Towarzystwa Strażnica (cz. 1-3).

Konie i jeźdźcy z Apokalipsy w interpretacji Towarzystwa Strażnica (cz.1-2).

Różne osoby, przedmioty, symbole i wydarzenia z Apokalipsy w interpretacji Towarzystwa Strażnica (cz. 1-5).

Kiedy może nastąpić przyszłe wypełnienie prorocत्व Apokalipsy według Świadców Jehowy?

Nie wiemy, czy Towarzystwo Strażnica planuje wydanie nowego komentarza do Apokalipsy. Zapewne tak właśnie się stanie, jak już kilka razy miało to miejsce.

Jak długo można jeszcze utrzymywać, że rok 1914 jest centralną datą, która wyznacza Bogu czas działania?

W roku 2024 minęło 110 lat od roku 1914. Czy musi upłynąć jeszcze kilkanaście lat, by dokonano zmiany interpretacji prorocत्व?

Przypominamy, że książka *Wspaniały finał* uczyła, że pokolenie roku 1914 miało doczekać zapłaty od Boga:

„Wybiegając myślą naprzód ku udrękom nękającym ziemię od pierwszej wojny światowej, powiedział również: »Nie przeminie to pokolenie, aż się to wszystko stanie«. A zatem czas wyznaczony na wprowadzenie w czyn postanowień Bożych musi być zatrważająco bliski” (*Wspaniały finał Objawienia bliski!* 1993 [ang. 1988, 2006] s. 17).

„Zanim obecne pokolenie symbolicznych szarańczy zdąży dojść do kresu swego życia, zlecone przez Jehowę zadanie polegające na obwieszczaniu Jego wyroków zostanie zakończone — ze szkodą dla wszystkich zatwardziałych bluźnierców” (*Wspaniały finał Objawienia bliski!* 1993 s. 146).

Co dziś planuje Towarzystwo Strażnica? Jedno wiemy. Świadkowie Jehowy wyczekują obecnie na „nowe zwoje”, które mają pojawić się wkrótce po bliskim Armagedonie. Identyfikują je o dziwo ze „zwojem życia” z Ap 20:12:

„A jak Jehowa wykorzysta ducha świętego w zbliżającym się nowym świecie? Posłuży się nim, by udostępnić nowe zwoje (Obj. 20:12). Co będą one zawierać? Najprawdopodobniej szczegółowe wymagania Jehowy, mające nas obowiązywać przez tysiąc lat. Czy wyczekujesz chwili, gdy będziesz mógł zgłębiać ich treść? Tęsknie wyglądamy nadejścia nowego świata” (*Strażnica* 15.04 2010 s. 11).

„Wszyscy zmartwychwstali – bez względu na to, czy byli prawi, czy nieprawi – będą musieli dostosować się do treści nowych zwojów, które zostaną otwarte podczas Tysiącletniego Panowania” (*Strażnica* wrzesień 2022 s. 19).

Widać z tego, że dla Świadców Jehowy wskazania Nowego Testamentu nie przetrzymają próby czasu. W Królestwie Bożym mają obowiązywać inne wytyczne niż te z I wieku i odmienne od tych, które obowiązywały Świadców Jehowy w latach 1879-2024.

Podsumowując, Świadkowie Jehowy w swej krótkiej historii wielokrotnie wyznaczyli Bogu czas wypełnienia prorocत्व spisanych przez Apostoła Jana. Wpierw nauczali o okresie od I wieku do dziś. Później skrócili ten czas na okres od roku

1879, a na koniec od roku 1914. Jak będzie w przyszłości? Tego dziś nie wiemy, ale domyślamy się, że kolejny komentarz do Apokalipsy wprowadzi, jak zawsze, jakieś korekty. Bo czy dziś 7 kongresów z lat 1922-1928, identyfikowanych z siedmioma trąbiącymi aniołami, ma dla przeciętnego Świadka Jehowy jakiegokolwiek znaczenie (patrz *Wspaniały finał Objawienia bliski!* 1993 s. 173 – „*Najdonośniejsze odgłosy trąb zwiastujących wyroki Jehowy*”: 1922, 1923, 1924, 1925, 1926, 1927, 1928)? Przecież w latach 1929-2024 zorganizowano 95 innych kongresów. Czy miały one mniejsze znaczenie niż tamte siedem z lat 1922-1928? A może były istotne tylko dlatego, że książka je opisująca powstała w 1930 roku?

Nie myślm, że w Towarzystwie Strażnica manipulowano tylko Apokalipsą. Podobnie postępowano z innymi księgami biblijnymi, na przykład księgą Daniela i Ezechiela. W komentarzach do nich zmieniano czas wypełniania się proroctw. Poniżej podajemy konkretny przykład dotyczący Ewangelii według św. Mateusza. Wymieniamy tylko jedną zmianę, którą wprowadzono w roku 1918. Później zmieniano inne elementy tego komentarza, na przykład w latach 30. XX wieku zmieniono datę powrotu Jezusa (1874 wymieniono na 1914), w roku 1969 ‘skorygowano’ czas nastania „wielkiego ucisku”, a w latach 1995-2014 kwestię „tego pokolenia”:

„Przed tym czasem kościół Boży stosował proroctwo z Ew. Mateusza do wydarzeń od roku 1874 do 1914. Dopiero po roku 1918 zrozumiał lud Boży, że te wydarzenia miały miejsce od roku 1914, tem samem więc pieczęcie zostały otworzone klasie Janowej, to jest ostatkowi, dopiero po roku 1918; w samej rzeczy bardzo mało zrozumiano przed rokiem 1922” (*Światło* 1930 t. I, s. 70-71).

Por. podobne słowa *Strażnica* 01.03 1939 s. 78 (ang. 15.06 1938 s. 189).

Na zakończenie składam podziękowanie J. Romanowskiemu i K. Kozakowi za pomoc w tworzeniu tego tekstu.

Włodzimierz Bednarski

źródło: <https://www.apologetyka.info/swiadcowie-jehowy/jakie-czasy-opisuje-apokalipsa-sw-jana-wedug-nauk-towarzystwa-straznica,1716.htm>